05/10/2024

Μητροπολίτης Μαρωνείας: «Κατάργηση του πόνου και του θανάτου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Στο μήνυμά του για την Κυριακή Γ' Λουκά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελήμων, με τίτλο «Κατάργηση του πόνου και του θανάτου», μεταξύ άλλων τόνισε "Ο πόνος καταργείται και η χαρά αναδεικνύεται στην ουσιαστική μας σχέση με τον Θεάνθρωπο Χριστό, ο οποίος είναι ο αναιρέτης του πόνου και η αιτία και πηγή της χαράς".

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Σέ ὅποια γωνιά τοῦ πλανήτη καί ἄν στραφεῖς, τά μάτια ἀντικρίζουν πόνο, θλίψη, πίκρα. Καί αὐτά μέ τήν σειρά τους γεννοῦν σκληρότητα, κατάθλιψη, ἀπαισιοδοξία.

Σέ μιά ἄσημη πόλη τῆς Ἰουδαίας, τήν Ναΐν, ἐξελίσσεται μία σκηνή ἀρκετά συνηθισμένη τά χρόνια ἐκεῖνα. Κάποιος νέος εἶχε πεθάνει καί ὅπως συνήθως συμβαίνει στίς κηδεῖες τῶν νέων, πλῆθος κόσμου, ἀκολουθοῦσε τήν ἐξόδιο πομπή. Τό τραγικό στήν περίπτωση ἐκείνη ἔγκειται στό ὅτι ὁ νεαρός ἦταν ὁ μονάκριβος γιός μιᾶς χήρας, ἡ ὁποία μέ τόν θάνατό του ἔμενε ὁλομόναχη στή ζωή καί ἀπροστάτευτη. Γι' αὐτό καί ἡ γυναίκα ἐκείνη εἶχε πραγματικούς λόγους νά κλαίει πολύ, τόσο γιά τό μονάκριβο παιδί της, ὅσο καί γιά τόν ἑαυτό της.

Ἐκεῖ πού ἡ ἐξόδιος πομπή εἶχε πάρει τόν δρόμο της πρός τό κοιμητήριο, ἕνας ἄγνωστος τούς σταματᾶ ἀπευθυνόμενος στή μητέρα μ' ἕναν τόνο προστακτικό. «Μήν κλαῖς». Ποιός τόν εἶχε καλέσει; Κανείς. Ὁ φιλάνθρωπος Κύριος εἶχε προσέλθει μόνος του, ἐκεῖ πού ψηλαφοῦσε τόν πόνο τοῦ πλάσματός του γιά νά καταργήσει τόν πόνο. Ἀξιοπρόσεκτο τό ὅτι ἀπευθύνεται στή χήρα μάνα τοῦ νεκροῦ. Ὅλοι γύρω της κλαίγανε. Κι ὅμως, ὁ Χριστός μόνο σ' αὐτή λέει νά μήν κλαίει, μᾶλλον γιατί μόνον αὐτή ἔκλαιγε πραγματικά, καθώς μόνη βίωνε τόν πόνο στά κατάβαθα τῆς ψυχῆς της.

Ἄν ἡ ἀνάσταση τῆς κόρης τοῦ Ἰαείρου ἔγινε γιά νά ἀναδειχθεῖ ὁ Χριστός μας ὡς νικητής τοῦ θανάτου, ἄν ἡ ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου ἔγινε γιά νά τόν προσδιορίσει ὡς νικητή τῆς φθορᾶς, ἡ ἀνάσταση τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τῆς χήρας τῆς Ναΐν γίνεται γιά νά καταδειχθεῖ ὡς ὁ ἀναιρέτης τοῦ πόνου, ἡ αἰτία τῆς κατάργησής του, τό λυτρωτικό φάρμακο γιά τήν κατανίκησή του. Ὁ Χριστός μας προσέρχεται στή Ναΐν καί ἐπιτελεῖ τό θαῦμα, μόνο καί μόνο γιά νά δώσει ἕνα μήνυμα στήν οἰκουμένη, στόν κάθε ἄνθρωπο, ὅτι ὅ πόνος εἶναι κατάσταση ἀναστρέψιμη γιατί ἔχει ἤδη καταβληθεῖ καί κατανικηθεῖ ἀπό τόν λυτρωτή τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Ὁ πόνος δέν πνίγεται καί ἡ χαρά δέν βρίσκεται σέ μεθόδους τῆς ἀνθρώπινης ἐπινοητικότητας, φαντασίας. Ὁ πόνος καταργεῖται καί ἡ χαρά ἀναδεικνύεται στήν οὐσιαστική μας σχέση μέ τόν Θεάνθρωπο Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀναιρέτης τοῦ πόνου καί ἡ αἰτία καί πηγή τῆς χαρᾶς. Γι΄ αὐτό καί στήν ὅποια θλίψη, τήν ὅποια τρικυμία τῆς ζωῆς, τό βλέμμα σταθερά προσηλωμένος σέ Αὐτόν, ἡ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη μας στήν πρόνοια τοῦ Κυρίου καί ἡ καταφυγή μας στήν ἀγάπη Του εἶναι μονόδρομος ὄχι ἁπλῶς γιά νά ἀντέξουμε τήν ὅποια δυστυχία καί τόν πόνο, ἀλλά «ἵνα ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαράν γενήσεται».